

De rooms-katholieke leken-dominicaan Erik Borgman is hoogleraar in Tilburg en voor twee jaar gasthoogleraar bij de Doopsgezinde predikantsopleiding in Amsterdam. Met de Apeldoornse collega's hebben we in mei een studiedag gehouden over zijn boek: *Waar blijft de kerk? Gedachten over opbouw in tijden van afbraak* (Baarn, Adveniat, 2015).

Ik begin zijn boodschappen over de kerk steeds beter te begrijpen. Borgman zegt niet: als je nou dit of dat doet dan stromen de kerken weer vol. Hij zegt: een (zogenaamde) krimpende kerk moet ophouden met tobben. God krimpt niet! De kerk is er om te genieten van de overvloed die God geeft (Woord en Geest, geloof, hoop en liefde) en overvloed die medemensen (gelovigen en ongelovigen) aanbieden: geloof, hoop, liefde; werkkraft, bezieling, creativiteit, volharding! De kerk is er om te genieten van wat verleden en heden brengen aan muziek, geschreven tekst en beeldende kunst. De kerk is er om Gods aanwezigheid niet alleen in kathedralen te zien maar ook in krotten, niet alleen in leuke jonge sterke glanzende dertigers maar ook in gebroken asielzoekers en aftakelende ouderen. De kerk is er zodat we God zien waar we hem gewoonlijk niet zoeken. De kerk is er om te vertellen dat we behoeftige mensen in een behoeftige wereld zijn, maar ook om vooruit te gaan in dankbaarheid en dankzegging aan God voor alles wat ons gegeven wordt. De kerk is met vreugde voor de cultuur tégencultuur!

De kerk is fitnesscentrum voor nieuw leven met God en mensen. Als het haar lukt om zich geen zorgen meer te maken over haar voortbestaan, krijgt ze wie weet het voortbestaan ook nog toegeworpen van God, bij alles wat ze al krijgt! De toekomst van de kerk? Laat díe vooral over aan God, – als mens hoef je alleen maar te leven van wat Jezus van Nazareth aanbiedt als zijn voedsel.